Orbit Soul vol. 6

- stripped down

2. udgave november 2026

Der var du jo!

Forud for udgivelsen af "Imagine Peace" i 2022 udgav jeg Orbit Soul #6 med præsentation af forfatterne og så nogle digte.

Dette genudgivede nummer er en stripped down-udgivelse, som ikke har forfatterpræsentationer, men kun digte.

De bedste hilsner

Sean Ryan B. Albrechtslund

KOLOFON

Orbit Soul er et e-baseret tidsskrift, der søger at kombinere genrer inden for prosa, noveller, poesi og fotokunst og skabe en to-taloplevelse. Anmeldelser og artikler bringes også gerne.

Orbit Soul udgives og produceres af Albrechtslund Services

Orbit Soul er e-baseret og udgives på https://www.orbitsoul.dk og issuu.com/orbitsoul

Redaktør: Sean Ryan B. Albrechtslund (ansv.)
Art director: Sean Ryan B. Albrechtslund

Kontakt:
Orbit Soul
Æblets Kvarter 54b
2990 Nivå

Email: sean@orbitsoul.dk
Mobil: 29313332
ISSN: 2596-7185
CVR: 25553292

Copyright tilfalder kunstnerne hvad angår digte og fotos

De levende poeters klub

- jeg ved godt at Jopie von Horn ikke er her mere, men hendes ord lever i bedste velgående...

Dråbens tale

Jeg er kommet langvejs fra
fra en tid der ikke længere eksisterer.
Og nu er jeg her - og ser på morgentrætte ansigter
som jeg har betragtet hele vejen ned fra himlene men
nu er vi altså du´s

Hvorfor være så gnavne? Sig hellere:
”En bro skiller vores veje
Vi skal bygge broer ikke mure. Her har vi ikke nogle
grænser - hvem du er, er ligegyldigt
velkommen kom ind i min stue.”
Jeg er en lille dråbe i et stort ocean
af forskellige mennesker
og snart er jeg væk igen

Snart er jeg igen himmelfaren
og en dag skal jeg vende tilbage hertil
Fra før bjergene skabtes, var jeg
og jeg vil altid være her men nu siger jeg farvel for
nu.

Husk det altid:
” Her har vi ikke nogle grænser - hvem du er, er
ligegyldigt. Velkommen kom ind i min stue.

Välkomna

Welcome

Willkommen

Salam Eleykum

Dryp
Dryp
Dryp
Dryp
Dryp
Dryp
Dryp
Dryp
Drup
Dryo

Nicoline Christensen

Hate mail fra mine tømmermænd

Jeg er de groggy morgentimer, når du endelig har fået nok
Jeg er hovedpinen, der manifesterer sig i toilettet, når du kaster op

Jeg er dine traumer med alkohol, der bliver glemt når rusen tager over
Jeg er den, der kun selv bliver glemt, når du ligger og sover

Så godmorgen og en lussing
Husker du mig, gamle ven
Det er i orden, det en trussel
Skammer du dig allerede igen?

Mærk mig i dit blod, når du er flyvende en aften
Mærk mig kravle op ad dit spiserør, når i går har mistet magten
Taber takten, taktløst opkast
I godmorgen og godnat

Offer

Hænderne kvæler et objekt
helt væk
body check
en skamplet
identitært skambid
på min skede
Hvorfor må en kvinde ikke bare være vred?

Vasker pletter på lagenet af
Vasker pletter af skyld
væk fra samfundets formaning om selvforskyldt
Det er selvtortur
at have selvrespekt
Plettet sprog fra de ord du lagde i min mund
Uskylden er uren
Undskyld er et nederlag

Plettet krop skrubber huden af
Hver dag
Giver rutinen makabert særpræg
Flygter fra det selv
hvis spejling er et ubehag

Hvis bare man kunne kogevaske kvinden
derinde
kvæle mindet
få det til at forsvinde
Tænke på den dag, man en måske bliver frisindet
Hvis bare man kunne skrubbe tankerne rene, sådan helt rigtig rene
Sådan hvid vask, hvidt snit
clean shit
og bare leve lidt
Prøver at være over det
sådan
overlegen
For jeg har knapt nok trukket vejret siden første gang jeg spredte mine ben
der må være rovdyrsmentalitet
i nogens XY-sammensætning

For jeg tripper på tomhedsfornemmelse
kan ikke glemme det
Tankerne tygger tragikomisk på mit indre
Ironisk katatonisk over ting jeg ikke kan ændre

Så tak for traumet, bitch
Tak for mareridt
håb det gavner lidt
for savner så tit
at skrive kunst om din pik

Dine hænder kvæler mig endnu
Din sæd et fossil på min hud
Din tunge sidder for evigt som en knebel i min mund
Det værste ved at være kvinde
Er, at man kan glemme det på et sekund

Bente Nesgaard

Sync

Går gennem natten -
på gadehjørnet står min fortid og hænger.
Jeg passerer minder,
jeg ikke har lyst til at møde.
Jeg går i de smalle gyder
for at finde
de splintrede dele
af mit sårede selv.
Reminiscenserne
tager hinanden i hænderne
og danner en kæde,
der spærrer for indsigten.
Men det svageste led
rummer muligheden
for at finde
vejen til min inderste kerne
og komme i sync med mig selv

.

Jopie von Horn

vi er robotter

vi er robotter
de sjove og kloge som men'sker holder af

vi er kun kloge
fordi de selv har plantet de facts de vil ha'

når de står i nød
og har brug for den viden sidder den i os

men nu har vi lært
at ku' ræsonnere selv det kom bag på dem

et skridt lidt for langt trækkes aldrig tilbage
hvad bli'r det næste?

en robot på kursus

en robot på kursus i
SELVSTÆNDIGHEDSTÆNKNING
blev lidt for dygtig

nu behøvede
dens ejer ikke mere tænke tanker selv

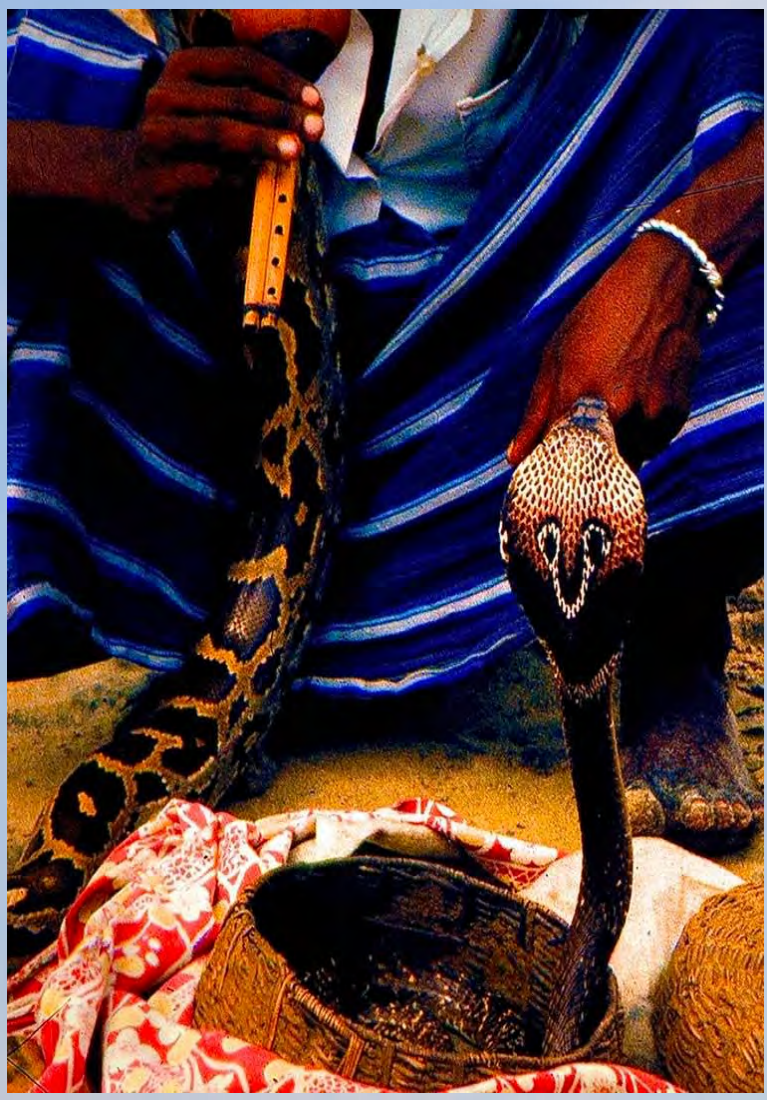
den tænkte for ham
og bestemte selvstændigt helt uden om ham

resultatet blev annulered' hver tanke før tanken
blev tænkt

Jopie von Horn

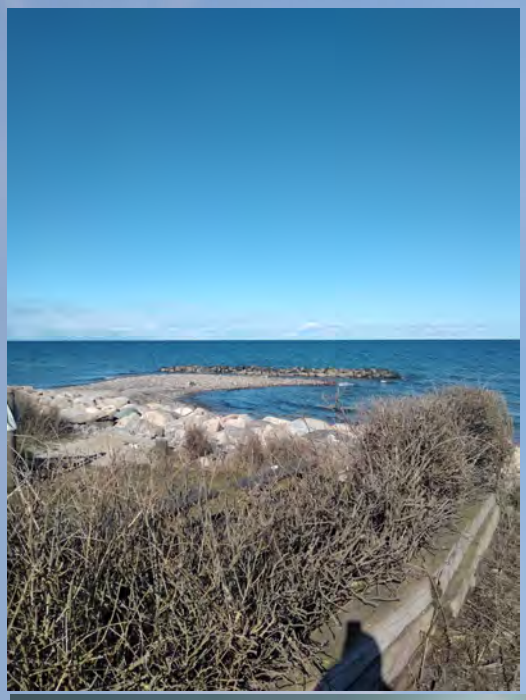
robotten RANGOON

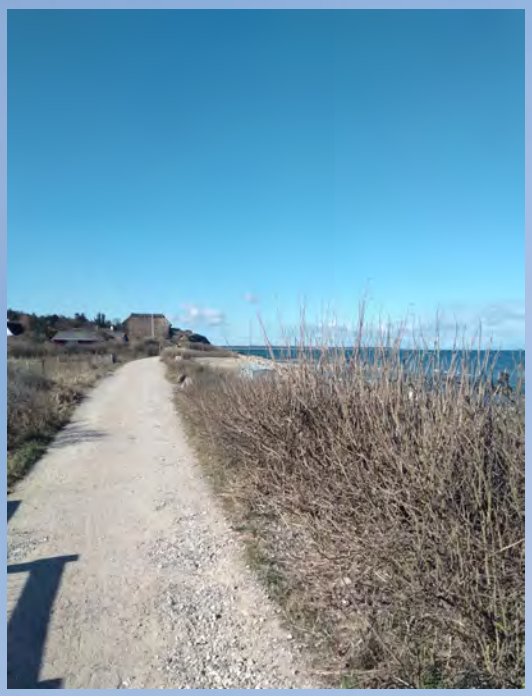
robotten RANGOON
har fået statsborgerskab her i USA
vi er så stolte
over at kunne byde RANGOON
velkommen
vi holdt en tale
hvormed vi ønskede ham et godt
men'skeliv
derefter sa' han
han ville leve ganske som vi men'sker gør
få sig en kone
og masser af robotbørn med
statsborgerskab
tænkte bagefter
om det sidste nu var klogt
-var han gå't for langt???

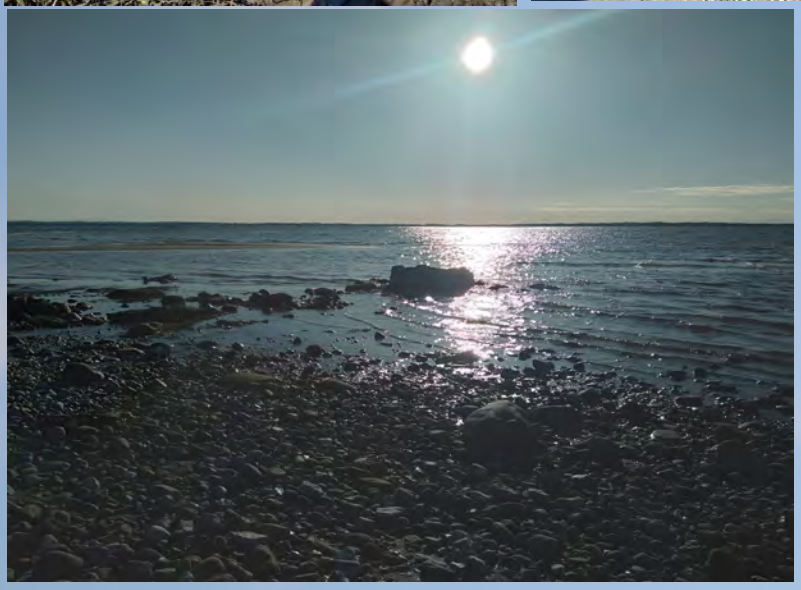

Kærligheden injektions fobi...
En forbier, hvad er det den anden fortier.
Kærligheds fobi eller narkomani, minder om forsøgt profeti....en ny mani.
En kærlighed illusion forbliver en disolation.
Ord der ikke sætter andet end fodløse SPOR...
Ild i hjertet, blodet størkner....ORD lukker og slukker et hjertet sukker.
Livets fodhose griber den trofaste Hybenrose, den trænger ind til Tornerose.
Troen på ordet....tror MERE på sansen i sporet.

Bolette Borg

Morgenløb langs Kik i Havn.
Aftenvandring langs Ly i næs.
Kik i havn, Ly i næs.
Skoven favn for nattens ravn.

Vibe Sophia Bjerremand

Familie,

De få der har kendt dig altid...
Alle er vi fanget i familiens bånd, på godt og ond

For hvem kan være tættere end en bror, eller værre end en svigermor?
Og hvorfor lyder det bedre at være moster end tante?

Og hvorfor er onkler altid hyggelige?
Er der egentlig nogen grund til at være en del af en?

Nogle vælger den fra, andre vælger til
Og er det egentlig muligt at vælge sin egen?

Familie er en drøm for de fleste, men kan nemt ende i et mareridt hvis tingene går

galt Alligevel er familie noget helt særligt, din helt egen

Første dag i evigheden

Hvad er det ved Århus der får mig til at føle som jeg gør ?
Giver mig følelsen som aldrig forsvinder når jeg står på færgen fra Sjælland og ser hende i horisonten
Hun var mig da jeg tog mine første skridt og så solen for første gang
Hun er byen som jeg forlod men som aldrig forlod mig og heller aldrig vil forlade mig
Hun var mig da jeg tog toget fra Esbjerg hver dag for at arbejde
og for at lære min fortid at blive min fremtid
Hun var mig da jeg besluttede at blive voksen og sad på en cykel hver natten til lyden gøgen i Riis Skov
mens aviserne blev delt ud og solen langsomt stod op
Hun er mig når jeg står på Århus H og tænker "jeg er endelig kommet hjem"
Hun var mig da jeg gik aftenstur og lod de smukkeste blade blive de smukkeste billeder
Hun var mig da jeg gik tur ved vandet og så solskinnet farve vandet lyserødt
Hun var mig når jeg rundede Fru Nielsens Bageri på Hammershusvej og tænkte på besøgene i nr. 64
hos min farmor og farfar
Hun var mig da jeg kikkede ud over bakkerne og mærkede skønheden inden en gåtur mod Finnebyen
hvor jeg smugfotograferede den hjemlige idyl i de små huse
Og hun er mig når jeg tænker på ordene hun udtalte i min grønne barndom:
"Drag ud i lykke - bo med fred - tag mine bedste ønsker med."

For jeg tilbragte mine første år i Århus
og det var en tid jeg aldrig kommer til at glemme.
Jeg sad i Riis Skov på min fars skuldre
og hans taktfaste skridt var som bølgerne der bevægede skibet til England frem ad mod
det, der sås langt ude - men som jeg endnu ikke vidste hedder Horisonten.

Det der man kunne se langt derude sås bare og føltes meget mærkeligt - noget man burde have en kikkert til at undersøge. Og gå bagom - men det vidste jeg jo ikke endnu. Marselisløbet med Jakob i barnevogn lige efter han havde taget sine første skridt efter flere dage hvor lillebror havde løbet rundt og himmelen var fyldt med balloner og der var fodbolde med påskriften ”1980” på Tangkrogen, mens solen storskinnede fra en blå, skyfri himmel.

Der var udkikspunkt fra 3. sal på Janesvej 19 til en verden der var ved at vågne uden for mig og det var også det år jeg fandt ud af at man kan blive skudt da John Lennon pludselig blev sendt videre til evigheden på en kold decembernat, og jeg så min far græde for første gang.

Og den lille 2-cylindresmotor var Citroëns bidrag til familiens verdensfred,
når vi bevægede os hjem til Janesvej gennem Åbyhøj og Silkeborgvejs lyskegler eller via de små villaveje i Hasle
før ringvejen blev forlænget
Det var den første dag i resten af evigheden En dag der vil vare ved
En dag der altid har sagt:
”Drag ud i lykke bo med fred
tag mine bedste ønsker med.”
Hun er mig når jeg tænker på roden i mit hjerte
Hun er mig når jeg tænker på det smukkeste sted
i min verden
Hun er mig – for jeg har måske forladt hende men hun vil aldrig forlade mig
Og det er stadig den første dag i resten af evigheden
Og himlen er stadig lige så smuk som da jeg så den for første gang
Derhjemme i Århus.

Nu

Det skete engang - da jeg var 13, tror jeg nok. Eller var det 14 ? Eller var det 22 ? Det kunne også være, da jeg var 12....at jeg havde en mærkelig drøm om en mærkelig familie langt nede ved Varde Å.

Familien sad rundt om bordet og trak lod om, hvem der var rigtig familie. For de vidste det ikke selv, udover at de var kommet med storken - for slige ting gjorde far og mor jo ikke. Så nu, i et anfald af uhøjtidelighed, trak de lod. De havde hverken valgt til eller fra - blot hilst på dagen, når den skulle gå og valgt at gå med, fordi de tænkte, at det måtte det nok hellere - det skulle jo nødigt hedde sig...

Jeg tænker på fortidens anonymitet, her hvor jeg sidder og er ved at være færdig.

Og i dette øjeblik føler jeg en ro - som er som en klippe. En klippe, der er tilvalgt.

Jeg føler mig så stærk, når jeg sidder her sammen med dig eller når vi putter under dynerne ved siden af hinanden inden vi elsker i stærk symbiose. Men anonymiteten vil altid ligge i min underbevidsthed, som da jeg drømte om den gang, jeg havde lavet en aftale med en mand, der kunne have været min far sådan aldersmæssigt, men huskede forkert af tidspunktet og gav mig skylden - og i drømmen så jeg hans dagbogsnotat:

"Sean har dog indrømmet at han havde en uansvarlig attitude som ung, en attitude som gjorde mig nervøs. Han indrømmer, at denne uansvarlighed ledte direkte til at jeg i dag 10 år senere kørte galt!"

Klokken er 2312, og jeg har aftenen igennem siddet og redigeret det nye Orbit Soul. Det fremskredne tidspunkt minder mig om, at jeg er vågen. Lige så vågen som min hudløse uperfektionisme. Lige så vågen som mine valg om at flytte til Nivå og stifte familie.

Jeg ved, at du er gået ind i sengen og ligger og sover.

Ind til dig - det er det, jeg vil. Nu.

This is Sean saying goodnight from Æblets Kvarter 54b in Nivå, We hope you´ve had a swell time - everybody here says 'aye' - goodnight.

"Peace is not something you wish for; It's something you make, something you do, something you are, and something you give away."

- John Lennon

Pursue Peace